

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: G. C.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 9. 2023, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Rozhodnutím ze dne 10. 5. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod. Podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Nový Jičín ze dne 30. 3. 2023 není žalobkyně invalidní.
- 2. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky. Žalovaná nechala pro účely námitkového řízení zpracovat posudek lékařské posudkové služby České správy sociálního

zabezpečení (dále také „ČSSZ“ nebo „žalovaná“) a rozhodnutím ze dne 6. 9. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

3. Žalobkyně v žalobě podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), žádala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

4. Žalobkyně v žalobě namítala, že posudkový lékař nezkoumal její zdravotní stav podrobně, na jednání nebyla přizvána. Nezhodnotil její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat pracovní aktivity. Trpí neurologickým postižením zad v bederní oblasti, má středně těžké astma bronchiale, rhinopatii chronica, chronickou mediotitidu, antromasteidektomii a prodělala laparoskopické odstranění ledviny kvůli tumoru.
5. Její zdravotní stav se nezlepšuje, nezvládá pracovat na požadovaný výkon, má další zdravotní problémy, které mají neblahý vliv na její psychiku, musí brát často Neurol.
6. Z uvedených důvodů žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že dle jejího názoru byla žaloba podána opožděně, proto navrhovala její odmítnutí dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

IV. Obsah správních spisů

8. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní spisy (posudkový spis OSSZ a také dávkový spis), z nichž vyplývají následující skutečnosti.
9. Dne 14. 2. 2023 požádala OSSZ Nový Jičín o posouzení zdravotního stavu žalobkyně na základě žádosti žalobkyně o invalidní důchod. Lékař OSSZ Nový Jičín posoudil zdravotní stav žalobkyně a dne 30. 3. 2023 vydal posudek se závěrem, že se u žalobkyně nejedná o invaliditu žádného stupně. Stanovil pokles pracovní schopnosti dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále také „vyhláška o posuzování invalidity“) ve výši 20 %, které zvýšil o 10 % na celkových 30 %.
10. Žalovaná prvostupňovým rozhodnutím ze dne 10. 5. 2023 zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod.
11. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami, jelikož měla za to, že má vážnější zdravotní postižení a je invalidní alespoň v prvním stupni invalidity.
12. Zdravotní stav žalobkyně pro účely námitkového řízení posoudil lékař ČSSZ. V posudku o invaliditě ze dne 14. 8. 2023 dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní. Rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %, které zvýšil o 10 % na celkových 30 %.
13. Podle posudku se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu podle § 39 zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně

pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně je polytopní vertebrogenní algický syndrom, lumboischiadický vpravo. Jedná se o lehké funkční postižení bederní páteře na podkladě lehkých degenerativních změn při prakticky normálním neurologickém topickém nálezů až na difúzní hypestezii pravé dolní končetiny, s lehkou poruchou statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, bez známek poškození nervu, bez svalové dysbalance. Nebylo hodnoceno podle písm. c, neboť se nejedná o závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu lékař ČSSZ podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšil hodnotu 20 % o 10 %. Celkově tedy činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně 30 %.

14. Na základě posudku o invaliditě ze dne 14. 8. 2023 vydala žalovaná dne 6. 9. 2023 žalobou napadené rozhodnutí.

V. Posudek PK MPSV a jednání soudu

15. Krajský soud nechal vypracovat posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště v Ostravě (dále jen „PK MPSV“), která dne 17. 4. 2024 zasedala ve složení předsedkyně komise, další lékařky s odborností v oblasti neurologie a tajemnice. Žalobkyně byla přítomna jednání PK MPSV.
16. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a lékařské nálezy předložené žalobkyní. V posudku byl shrnut průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Byly popsány žalobní námitky žalobkyně. Byla uvedena pracovní anamnéza žalobkyně. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Žalobkyně u jednání PK MPSV uvedla, že pracuje ve vynucené poloze, měla infuze. Nejvíce ji bolí bederní páteř vystřelující do nohou. Efekt léků považuje za chvilkový. Také špatně slyší. Na straně 4-5 posudku následně posudková komise zpracovala posudkové hodnocení.
17. PK MPSV uvedla, že zdravotní postižení žalobkyně svým dopadem na funkci organismu odpovídá obsahu položky 1b, oddílu E, kapitoly XII., vyhlášky č. 359/2009 Sb., kde je stanoveno rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti o 10-20 %. Dle neurologického vyšetření se jedná o lehké funkční postižení bederní páteře na podkladě degenerativních změn při prakticky normálním neurologickém topickém nálezů až na difúzní hypestezii pravé dolní končetiny, je lehká porucha statodynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, bez známek poškození nervů a bez svalové dysbalance. Dominují bolesti omezující výkon některých denních aktivit. Pro další komorbiditu – např. tumorózní onemocnění levé ledviny, bronchiální astma apod. – je horní hranice stanoveného rozmezí zvýšena o 10 % na celkových 30 %.
18. Posudková komise dále uvedla, že na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti zdravotní stav žalobkyně nedosahuje. Nejsou naplněny podmínky položky 1c) uvedené vyhlášky, nejedná se o závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statodynamiky páteře, jen sublicenci svalového korzetu, s velmi často recidivujícími nebo trvalými projevy kořenového dráždění, s významným neurologickým nálezem nebo s nutností neurochirurgického řešení. Není poškození nervů, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře. Žádná ze zmíněných komorbidit v posudku by dosud nedosáhla na vyšší míru poklesu pracovní schopnosti, než jak je stanoveno výše.

19. PK MPSV posoudila zdravotní stav žalobkyně zcela v souladu se závěry lékaře OSSZ a ČSSZ v námitkovém řízení. K námitce žalobkyně posudková komise sdělila, že neurologický náález popisuje lehké degenerativní změny, vlastní topický náález je diskrétní. Zdravotní stav vyžaduje dodržování režimových opatření a omezení nadměrné fyzické zátěže, k vhodnosti pracovního zařazení je kompetentní příslušný závodní lékař. Žalobkyně má snížený pracovní potenciál, rehabilitační potenciál je zachován, funkční porucha plynoucí z poruchy zdraví způsobuje objektivní omezení pracovních schopností, ale nedosahuje míry poklesu pracovní schopnosti invalidizující úrovně.
20. K pracovnímu doporučení PK MPSV uvedla, že žalobkyně je neschopna těžké fyzické práce s přenášením nadlimitních břemen, trvale v chladu, vlhku, bez dlouhého stání, chůze a sezení – se střídáním poloh při práci. Je schopna rekvalifikace „dosavadního – posledního zaměstnání za uvedených podmínek.
21. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 25. 6. 2024 za přítomnosti žalobkyně a zástupkyně žalované. Žalobkyně žádala, aby krajský soud její žalobě vyhověl. Uvedla, že svou práci již nezvládá, byla na nemocenské od března a od té doby musela chodit na mnoho vyšetření. Lékaři na ni zkoušejí léky, které však její bolesti pouze překryjí. V práci trpí hlukem a nic neslyší na jedno ucho. Zástupkyně žalované navrhla, aby krajský soud žalobu s ohledem na posudek PK MPSV zamítl. Krajský soud provedl k důkazu posudek PK MPSV ze dne 17. 4. 2024. Žalobkyně během jednání navrhla k důkazu zdravotní záznam MUDr. T. ze dne 6. 6. 2024, lékařskou zprávu z interní ambulance ze dne 17. 5. 2024 MUDr. O., lékařskou zprávu MUDr. S. ze dne 6. 5. 2024 a ze dne 24. 6. 2024 a lékařskou zprávu z psychiatrické ambulance ze dne 23. 4. 2024 MUDr. D. Po krátkém přerušení jednání za účelem shlednutí nově předložených důkazů krajský soud vyhlásil usnesení, že nově navržené důkazy neprovede. Poté krajský soud dal žalobkyni a zástupkyni žalované prostor ke konečnému návrhu a následně postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Krajský soud se nejdříve zabýval tím, zda byla žaloba podána včas.
23. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. „*žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou*“. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 20. 9. 2023. Krajský soud zjistil, že žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí nejprve žalobou u Okresního soudu v Novém Jičíně. Nechal proto k věci připojit soudní spis Okresního soudu v Novém Jičíně sp. zn. 8 Nc 702/2023. Z něj krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 10. 11. 2023 u Okresního soudu v Novém Jičíně podala žalobu „proti rozhodnutí o zamítnutí invalidního důchodu“. V ní mj. uvedla, že dne 6. 9. 2023 ČSSZ Ostrava zamítla její žádost o přiznání invalidního důchodu, a následně popsala všechna svá postižení s tím, že má nárok na přiznání invalidního důchodu. Okresní soud usnesením ze dne 15. 11. 2023 vyzval žalobkyni, nechť opraví ve lhůtě 15 dní své podání došlé soudu dne 10. 11. 2023, a dále žalobkyni sdělil, že „*pokud žalobkyně požaduje přezkum rozhodnutí orgánů veřejné správy ve věcech týkající se rozhodnutí o invalidním důchodu, je nutno věc rozhodovat ve správním soudnictví u krajského soudu, kde je žalobu nutno poslat žalobkyni. V tomto případě je nutno žalobu podanou u Okresního soudu v Novém Jičíně vzít zpět*“. Usnesení okresního soudu nabylo právní moci dne 1. 12. 2023. V mezidobí, konkrétně dne 29. 11. 2023 žalobkyně podala dle otisku razítka na poštovní obálce k poštovní přepravě nyní projednávanou žalobu, která byla krajskému soudu doručena 30. 11. 2023. Okresní soud

v Novém Jičíně usnesením ze dne 18. 12. 2023, č. j. 8 Nc 702/2023-4, žalobu ze dne 10. 11. 2023 odmítnul.

24. V případě, že účastník podá žalobu proti správnímu rozhodnutí u okresního soudu, je třeba postupovat podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), podle kterého *náleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, soud řízení zastaví. V usnesení o zastavení řízení musí být návrhovátelem rovněž poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví.* Podle § 72 odst. 3 s. ř. s., *jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.*
25. Okresní soud pochybil, jelikož podle § 104b odst. 1 o. s. ř. nepostupoval, tedy řízení o žalobě nezastavil, ale žalobu odmítl, navíc žalobkyni nepoučil o tom, že může podat žalobu u krajského soudu ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení o zastavení řízení. Žalobkyně však, aniž by byla řádně poučena, podala u krajského soudu žalobu dne 29. 11. 2023, tedy v měsíční lhůtě, kterou jí soudní řád přiznává. Splnila tak svou povinnost podat žalobu u soudu rozhodujícího ve správním soudnictví ve lhůtě jednoho měsíce, proto v souladu se shora citovaným ustanovením § 72 odst. 3 s. ř. s. krajský soud považoval žalobu proti napadenému rozhodnutí podanou dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení, tedy dne 29. 11. 2023. Žaloba proti napadenému rozhodnutí je tudíž včasná a krajský soud byl oprávněn ji věcně projednat.
26. Nejprve se krajský soud zabýval námitkou, že žalobkyně nebyla přizvána na jednání posudkového lékaře. K této námitce krajský soud uvádí, že přítomnost posuzovaného není vyžadována za všech okolností a nepřítomnost posuzované osoby při jednání lékaře OSSZ, ČSSZ či posudkové komise nemá bez dalšího za následek nepřesvědčivost posudku. K dané otázce se již vyjádřil opakovaně Nejvyšší správní soud na např. v rozsudku ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-44, vyslovil, že *„přímé osobní vyšetření posuzované osoby lékařem okresní správy sociálního zabezpečení a posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí by v řízení o příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, mělo být pravidlem. Takové pravidlo však nemůže platit bezvýjimečně a vždy musí být náležitě zohledněny konkrétní okolnosti projednávaného případu“.* Z ničeho nelze dovodit, že by žadatel o invalidní důchod musel být posudkovým lékařem, respektive posudkovou komisí, osobně vyšetřen. Jedná se pouze o možnost, kterou žalovaná, posudkoví lékaři či posudková komise mají (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 6. 2012, čj. 6 Ads 21/2012-30, bod 14). Navíc krajský soud dodává, že žalobkyně byla přítomna jednání PK MPSV Ostrava, při kterém předložila lékařské zprávy a vyjádřila se. Byla také seznámena se základním výčtem podkladů, které měla posudková komise k dispozici (viz protokol o jednání posudkové komise ze dne 17. 4. 2024). Krajský soud tedy shledal tuto námitku nedůvodnou.
27. Krajský soud se dále zabýval námitkou, že žalobkyně má nárok na invalidní důchod a správní orgány posoudily její zdravotní stav nesprávně. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles

pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

28. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
29. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
30. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u

pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

31. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Rozhoduje-li žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na jejichž základě mu byla dávka přiznána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37). Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, konkrétně musí určit a objasnit důvod, proč nebyl invalidní důchod přiznán. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, na základě jakých skutečností a posudkových závěrů nebyla dávka přiznána. „Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
32. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) byl pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 17. 4. 2024. Posudek krajský soud provedl k důkazu při ústním jednání dne 25. 6. 2024. Krajský soud vyhodnotil posudek z hledisek shora uvedených, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
33. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení (členem byla lékařka se specializací v oboru neurologie). Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace a lékařských nálezů doložených žalobkyní) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Posudek PK MPSV dospěl ke stejnému závěru jako posudek lékaře OSSZ i ČSSZ.
34. Krajský soud má skutkový stav má za řádně a dostatečně zjištěný. Posudek PK MPSV ze dne 17. 4. 2024 soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení jednotlivých zdravotních postižení žalobkyně z hlediska jejich vlivu na její pracovní schopnost ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Z hlediska přesvědčivosti závěrů tohoto posudku je třeba v prvé řadě zdůraznit, že tyto závěry se shodují ve stanovení kategorie zdravotního postižení žalobkyně s posudkem lékaře OSSZ i lékaře žalované v námitkovém řízení. Posudková komise stejně jako oba lékaři hodnotila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b přílohy k vyhláše o posuzování invalidity.
35. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 30 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti,

správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkové lékařky a další lékařky – neuroložky, tedy lékařky z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.

36. Žalobkyně u ústního jednání dne 25. 6. 2024 uvedla, že jinými nemocemi či potížemi, než které jsou uvedeny v diagnostickém souhrnu na straně druhé posudku ze dne 17. 4. 2024, k datu vydání napadeného rozhodnutí netrpěla, protože jsou v tomto posudku zahrnuty veškeré její lékařské zprávy.
37. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).
38. Žalobkyně namítala, že se její zdravotní stav zhoršuje a za tímto účelem předložila k důkazu zdravotní záznam MUDr. T. ze dne 6. 6. 2024, lékařskou zprávu z interní ambulance ze dne 17. 5. 2024 MUDr. O., lékařskou zprávu MUDr. Slyžové ze dne 6. 5. 2024 a ze dne 24. 6. 2024 a lékařskou zprávu MUDr. D. z psychiatrické ambulance ze dne 23. 4. 2024. K tomu krajský soud uvádí, že v souzené věci je možné vycházet v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. toliko ze zdravotního stavu, jaký měla žalobkyně v době rozhodování žalované. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterému by mělo dojít po tomto datu, popř. vznik nových zdravotních obtíží, nebo změna zdravotního stavu žalobkyně jako taková, proto nemohou být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněny. Všechny zdravotní záznamy a lékařské zprávy, které žalobkyně předložila během ústního jednání dne 25. 6. 2024, byly vydány v období dubna až června 2024, navíc krajský soud z nich neshledal, že by měly přesah do okamžiku vydání napadeného rozhodnutí. Z uvedených důvodů krajský soud vázán § 75 odst. 1 s. ř. s. neprovedl navržené lékařské zprávy k důkazu. Žalobkyně má možnost poukazovat na své případně se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po datu 6. 9. 2023, v novém správním řízení a v rámci tohoto řízení nové zprávy předložit správnímu orgánu.
39. Závěrem soud zdůrazňuje, že považuje posudek PK MPSV ze dne 17. 4. 2024 za stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Napadené rozhodnutí tedy vycházelo z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

40. V soudním řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Závěry napadeného rozhodnutí tedy nezbyvá než potvrdit. Žaloba

nebyla shledána důvodnou a krajský soud ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení jí tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 25. 6. 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně